

Ennakkoratkaisukysymys

Sallitaanko maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012⁽¹⁾ 9 artiklassa muissa kuin kyseisessä säännöksessä tarkoitetuissa siirtymäkauden tapauksissa kansallinen järjestelmä mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen rekisteröimiseksi ja suojaamiseksi ja annetaanko kyseisessä säännöksessä jäsenvaltioille oikeus soveltaa kansallisella tasolla muita, rinnakkaisia säännöksiä (samaan tapaan kuin tavaramerkkien rinnakkaisjärjestelmässä), joilla pyritään ratkaisemaan tällaisiin maantieteellisiin merkintöihin liittyvän oikeuden loukkauksia koskevat riidat sellaisten paikallisten elinkeinonharjoittajien välillä, jotka valmistavat ja myyvät asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaan kuuluvia maataloustuotteita ja elintarvikkeita jäsenvaltiossa, jossa maantieteellinen merkintä rekisteröitiin?

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012 (EUVL 2012, L 343, s. 1).

Valitus, jonka Lietuvos geležinkeliai AB on tehnyt 27.1.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-814/17, Lietuvos geležinkeliai v. komissio, 18.11.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Lietuvos geležinkeliai AB (edustajat: W. Deselaers, K. Apel ja P. Kirst, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Orlen Lietuva AB

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaan tai osittain siltä osin kuin sillä hylätään valittajan kanne 2.10.2017 annetun komission päätöksen C(2017) 6544 final (Asia AT.39813 – Baltian rautatiet)⁽¹⁾ kumoamiseksi
- kumoaa päätöksen kokonaan tai osittain
- toissijaisesti poistaa Lietuvos geležinkeliaille määrätyn sakon tai alentaa sen määrää edelleen ja
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki tästä muutoksenhakumenettelystä ja asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensinnäkin, unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti ja tämän seurauksena soveltanut virheellisesti unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukana määrävässä markkina-asemassa olevan yrityksen on annettava oikeus käyttää infrastruktuuria ainoastaan, jos kieltäytymisellä saatetaan poistaa kaikki kilpailu markkinoilta siihen yritykseen nähden, joka pyytää käyttöoikeutta, jos tällaista kieltäytymistä ei voida objektiivisesti perustella ja jos käyttöoikeus sinänsä on välttämätön kyseisen yrityksen toiminnan harjoittamisen kannalta.

Toiseksi, se, että 19 kilometrin pituinen Luoteis-Liettuassa sijaitsevan Mažeikiain ja Latvian rajan välinen raideosuus (jäljempänä raideosuus) poistettiin ”kovalla kiireellä ja ilman, että sitä ennen olisi saatu tarvittavaa rahoitusta”, ei merkitse määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä.

Kolmanneksi, unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että raideosuuden poistaminen oli omiaan rajoittamaan kilpailua.

Neljänneksi, unionin yleinen tuomioistuin toimi ristiriitaisesti viittaamalla valittajan väitettyyn kilpailunvastaiseen aikomukseen määrittäessään, onko sakkoa määrättävä, ja arvioidessaan sakon määrää, vaikka se oli todennut, että väitetty kilpailusääntöjen rikkominen ei perustu valittajan aikomukseen, kilpailunvastaiseen strategiaan tai vilpilliseen mieleen.

(¹) Tiivistelmä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan mukaisesta menettelystä 2.2.2017 annetusta komission päätöksestä (Asia AT.39813 – Baltian rautatiet) (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 6544) (EUVL 2017, C 383, s. 7).

**Valitus, jonka Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto on tehnyt
27.1.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-735/18, Aquind v. ACER,
18.11.2020 antamasta tuomiosta**

(Asia C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER) (edustajat: asiamiehet P. Martinet ja E. Tremmel sekä B. Creve, advokat)

Muu osapuolei: Aquind Ltd

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaan tai osittain
- jos unionin tuomioistuin katsoo asian olevan ratkaisukelpoinen, hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen perusteettomana
- vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi unionin tuomioistuimen antaman tuomion mukaisesti
- velvoittaa Aquind Ltd:n korvaamaan sekä valitusmenettelystä aiheutuvat että oikeudenkäynnistä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisessa tuomiossa kantajan neljännen ja yhdeksännen kanneperusteen ja kumosi sen vuoksi ACERin valituslautakunnan päätöksen A-001-2018, hylkäsi kanteen muilta osin ja velvoitti ACERin korvaamaan oikeudenkäyntikulut. ACER väittää tässä valituksessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt seuraavat oikeudelliset virheet:

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki sekä yleisellä tasolla että nyt käsiteltävässä asiassa oikeudellisen virheen arvioidessaan ACERin valituslautakunnan harjoittaman valvonnan intensiteettiä silloin, kun kyse on monitahoisissa teknisissä ja taloudellisissa arvioissa tehdyistä virheistä.
2. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitessaan asetuksen N:o 714/2009 (¹) 17 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.

(¹) Verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009 (EUVL 2009, L 211, s. 15).